

Deze wet lijkt uit te gaan van een angst dat kinderen die thuisonderwijs krijgen iets zullen missen. Ik denk dat het tegendeel waar is. Ouders die thuisonderwijs geven, maken een bewuste keuze om heel veel tijd in hun kinderen te investeren. Kinderen die thuisonderwijs krijgen, genieten privéonderwijs. Door de efficiëntie daarvan houden ze tijd over om zich op allerlei gebieden te ontwikkelen.

Sinds 12 jaar geven wij onze kinderen thuisonderwijs. Eerst 6 jaar in Nederland en sindsdien in Pakistan. Ergens gaan wonen is natuurlijk anders dan ergens voor kortere tijd heen gaan of reizen, maar toch verbaasd het mij dat het maken van reizen wordt ontmoedigd.

Thuisonderwijs biedt juist de mogelijkheden om onderweg het onderwijs voort te zetten. Het maken van reizen helpt bij het leren begrijpen van andere culturen en bij het leren van talen. Onze kinderen krijgen in het Nederlands les, maar spreken door het leven in een internationale omgeving en door het bezoeken van de internationale kerk ook vloeiend Engels.

Daarnaast zou ik u willen vragen de volgende punten te (her)overwegen:

- 30 weken voor het leerplichtig worden is goed als streefgetal, maar werkt niet in alle gevallen. Veel ouders komen er pas in die 30 weken achter dat ze geen school kunnen vinden die aansluit bij hun levensovertuiging. Het zou goed zijn als ouders in een eerder stadium op de mogelijkheid van thuisonderwijs worden gewezen. Hierdoor wordt voorkomen dat ouders kort voordat hun kind de leerplichtige leeftijd bereikt, besluiten thuisonderwijs te gaan geven.
- Een termijn van 30 weken werkt niet voor mensen die uit het buitenland (terug) naar Nederland komen. Hun kinderen zijn bij inschrijving in Nederland direct leerplichtig, maar kunnen niet aan de eis van 30 weken voldoen.
- In de voorgestelde wet is het mogelijk om van school te veranderen. Maar als een kind op school heeft gezeten, kan niet meer voor thuisonderwijs gekozen worden. Dat lijkt mij in strijd met internationale wetten voor de vrijheid van religie en onderwijs. Ouders moeten de mogelijkheid hebben om er pas als hun kind ergens op school zit achter te komen dat die school niet aansluit bij hun levensovertuiging.
- Mensen die tijdelijk in Nederland wonen (expats), kunnen op grond van deze wetswijziging geen thuisonderwijs geven. Er zou iets in de wet opgenomen moeten worden om deze mensen onderwijs te laten geven aan hun kinderen in hun eigen taal. Van deze mensen kan niet verwacht worden dat ze Nederlands leren om het thuisonderwijs aan hun kinderen voort te zetten.
- Ik denk dat het inzetten van de onderwijsinspectie niet nodig is en onevenredige kosten met zich meebrengt. Het aantal kinderen dat thuisonderwijs krijgt is laag en eerder onderzoek heeft aangetoond dat ouders hun taak bij het geven van thuisonderwijs zeer serieus nemen.

Als de onderwijsinspectie er toch bij betrokken wordt, is het goed dat daar gespecialiseerde mensen worden aangenomen. Onderwijsplannen voor kinderen die thuisonderwijs krijgen, worden individueel opgesteld en aangepast. Het is daarom niet mogelijk ze een-op-een te vergelijken met de onderwijsplannen van scholen.